

9.

ZNALOSTI JSOU MOCNÉ

Když otevřela oči, byla už chýše zalitá denním sluncem. U postele spatřila stát Mama Maru. „Vstávej!“ řekla energicky a otočila se směrem ke vchodu. „Dneska budeš mít volný den, aby ses mohla trochu seznámit s okolím. S výukou začneme až zítra.“

Kantu vyskočila z postele, udělala pár cviků, které ji naučil Condori, a vyšla spěšně ven.

Mama Maru už byla v kuchyni. Bylo vlahé ráno a šikmé sluneční paprsky osvětlovaly domek staré kurandery. V jeho bezprostřední blízkosti žádné jiné domy nebyly. Byly jedinými obyvatelkami toho místa a Kantu nechápala, jak tam mohla Mama Maru žít tak sama. Neuměla si představit důvod, proč tam dobrovolně přebývala. Možná bylo to místo něčím mimořádné, jinak si to neuměla vysvětlit.

Podívala se na stařenku a nedalo jí to, aby se nezeptala: „Babičko, nemáš strach žít tu tak sama?“

„Strach z čeho?“

„Ze tmy, z divokých zvířat, ze zlodějů, z kriminálníků, z mužů obecně.“

„Z temnoty není třeba mít strach. Je to naše spojenkyně. Tady nejsou divoká nebo nebezpečná zvířata. A co se týče zlodějů a různých nebezpečných živlů, občas se nějaký objeví, ale já si s nimi umím poradit; vždycky jsem to uměla. Už jako mladá...“

„Jak jsi dokázala překonat strach?“ zeptala se Kantu, kterou její slova udivila.

Mama Maru začala příst, a aniž by odvrátila zrak od práce, dala se do vyprávění: „Hodně dlouho jsem byla doslova otrokyní strachu, ale už jsem se od něj úplně osvobodila. Strach je past, ve které je žena uvězněna a nedovoluje jí svobodně se projevat. Jednou velmi bolestnou zkušeností jsem se hodně drsným způsobem na vlastní kůži naučila, že komu se podaří nad strachem zvítězit, stane se pánem svého života.“

Jako mladá musela být Mama Maru velmi krásná a křivky jejího hbitého těla dosud nesly stopy tohoto půvabu. „Kolik mužů svou krásou asi oslnila,“ pomyslela si Kantu. Procitla ze svých úvah a znovu se zeptala stařenky: „Když jsi byla mladá, muselo po tobě toužit mnoho mužů. Jak ses jim dokázala ubránit?“

„Tím, že jsem jim ukázala, že nejsem jen tak ledajaká, ale opravdová žena,“ odpověděla.

Kantu si vzpomněla na nedávné násilí, se kterým se setkala, a nepříjemnou zkušenost Mama Maru podrobně vylíčila. Nakonec se ještě zeptala: „Ty říkáš, že sis je dokázala držet už odmlada od těla, ale nějakým způsobem jsi přece musela začít strach vůči mužům a lidem vůbec překonávat.“

Kurandera se podívala na svoji svěřenkyni a v duchu si pomyslela: „Kdo si tahle mladá dáma myslí, že je, že mi klade tak osobní otázky,“ ale pak si uvědomila, že tu je Kantu právě proto, aby se od ní něco naučila, a rozhodla se otevřít se jí a vyprávět jí část svého života.